

# De Heraut

van de

## Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (Staatsblad N°. 124.)

Zondag 22 Augustus 1909. N°. 1651.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de gemiddelden verzonden.  
Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van het blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertenties aan de ADMINISTRATIE; Bureau: Warmoesstraat 99, te Amsterdam.  
Inzendingen, die later dan Donderdag v. m. middags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementen: franco aan huis, per drie maanden f 1.80, voor België per jaar f 6.30 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.10. Abonnementen worden aangegaven door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren enz.  
Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.20, voor elke regel meer f —.30.  
Aanvragen en vermelding van leidegaven f —.12 per regel.

### „Mijn kinderen verlaten mij“.

Hoe soude ik over zulke u vergeven? Uwe kinderen verlaten mij, en zweren bij hen, die geen God zijn.  
Jeremia 5 : 7a.

In de groote levenskeuze, die de kinderen bij hun opgroei doen, ligt de profetie voor de toekomst van heel een gezin en heel een familie. Kiezen uw kinderen nog met u voor het Verbond uws Gods, zoo staat alles op veilig, maar ook, teekent zich onder uw kinderen geestelijke afzwerving, dan komt de storm opzetten, en is de afval in uw geslacht, straks van heel een land en volk nabij.

Zoo was het onder Israël; zoo was het in de dagen van onze vaderen; en zoo staat het ook nu. Dat met de afzwerving der kinderen ten slotte de afval van het volk komt, is vaste zetregel. Om het Verbond onzes Gods kon en kan het niet anders.

In de dagen der profetie zoon ook te Jeruzalem het geestelijk leven steeds dieper. Trouw hield men zich nog wel aan den Tempeldienst. Als men zwoer, zwoer men zijn eed nog wel bij God Almachtig. Uitwendig leek het nog een aan godsdienst gehecht volk. Maar 't werd al meer vorm, en het geestelijk leven achter dien vorm stierf af.

Voor al bij de hoogere standen was dit zoo. De profetie toch stelde een afzonderlijk onderzoek in bij de armen en bij de grootten. „Ik zal nu gaan tot de grootten, zoo zegt hij in vs. 5; die weten den weg des Heeren, het recht hun Gods.“ Die zijn, wat wij zouden noemen, de beschaaften, de ontwikkelden, die op de hoogte zullen zijn van wat Israels God van zijn volk eische. Maar, helaas, juist die grootten der aarde sloegen dan profetie zoo bitter tegen. Zij toch vooral hadden het juk verbroken en de banden der religie verscheurd. Hun huishoud en maatschappelijk leven was geheel van het wezen der echte vroomheid vervreemd. In de aanzienlijke families, die te Jeruzalem den toon aangaven, voelde men voor den God der vaderen schier niets meer. Men leefde in de familie van al wat naam en genot gaf, maar niet meer voor Jehovah.

Vanzelf sleepte dit alles ook sedelijken achteruitgang met zich. Het had zoo niets meer van de teederheid en fijne gevoeligheid van voorheen.

Maar het ergste van alles school in de gevolgen van deze afzwerving bij hun kinderen, en daarom is dit de bitterste klacht die de Heere tegen deze hoogere standen inbrengt: „Uw kinderen verlaten mij“.

De kinderen gaven het op. Ze konden dat onware deden, om in schijn het nog met den Tempel te houden, maar feitelijk in gezin en familie zonder God te leven, niet uitstaan. Die valsche vermenging stuitte hun tegen de borst. De afgodische tempels met, hun dwepende kunst, met hun prachtige festijnen, met hun streelen van het zinnelijke trokken hen veel sterker aan. En daarom vielen die kinderen van den dienst van Jehovah af. Ze gingen naar een tempel op Sion meer op. Ze dwepten met andere idealen. En zoals Jeremia het te verstaan geeft: Ze zochten hun hoogste ideaal in wat ze Goddelijk schoon noemden, maar wat on-Goddelijk was, tegen Goddelijk was. Of zoals de profetie het letterlijk uitdrukt: „Ze zweren bij hen die geen God zijn“.

Het jongere geslacht is, als het warm in het heilige toegaat, geneigd om warm en geestdriftig mee te doen; maar treedt er verkoeling en dorre afgemetenheid in, dan laat het heilige hen koud.

Ook in de dagen van de eerste opkomst van Christus Kerk is het zoo geweest. Als vanzelf plantte zich eerst Christus' Kerk in de jongere geslachten voort. Het was een geestdrift, een enthousiasme! Niet het minst onder de jongeren heeft Christus' Kerk zijn martelaren geteld. Maar toen de prikkel die bezielde, sleet, sloop onverschilligheid in, en vond ketterij na ketterij juist onder die jongeren, onder het opkomend geslacht, haar bedenkelijken aanhang.

En niet anders ging het in de dagen der Reformatie. In de 16e en in het begin der 17e eeuw stond ook hier te lande het jongere geslacht warm voor de zaak des Heeren. Van geslacht op geslacht plantte de bezieling voor de waarheid zich over. En Christus Kerk bloeide. Maar toen trad ook hier de verkoeling in, de geestdrift van voorheen verdooide, en het opkomend geslacht, door wereldschen zin bevangen, vervreemde van het Heilige. Dat gaf toen later een geslacht, dat voor 's Heeren zaak geheel on-

verschillig stond. En het eind was, dat uit deze onverschilligheid de afval opkwam, die steeds verder om zich greep.

En geheel ditzelfde zag men in de vorige eeuw, en ziet men nog, vooral onder de hoogere, onder de meer ontwikkelde standen. Eerst hield men den Doop nog bij, ging nog op een catechisatie, en deed nog belijdenis. Maar ook dit verflauwde. Ook dit werd allengs nagelaten. En nu reeds vindt men onder deze ontwikkelde standen geheele gezinnen en families, waarin de kinderen, ook de dochteren, helaas, niet alle religie gebroken hebben. De kerk zoeken ze niet meer op. De Schrift is hun een gesloten boek. Bidden doen ze niet meer. Ze leven voor sport, voor kunst en voor slegenot. Maar den dienst van den Heere, hunner vaderen God, hebben ze verlaten. Ze vragen en ze talen er niet meer naar.

Kwam dit nu alleen voor onder de wereldsche families, men zou het nog verstaan. Maar al te dikwijls, helaas, valt hetzelfde droef verschijnsel waar te nemen in families waarin nog kort geleden de Christennaam in ere was.

Er zijn families, die door den Reüel in het begin der 19e eeuw machtig werden aangegrepen, en wier naam hoogten klank had onder allen die voor Christus riepen, en waarvan nu de kleinkinderen reeds zoover afzwervden, dat ze naam kregen onder hen, die tegen Christus' zaak overstaan.

Just daarom kan er niet genoeg in genoemd worden, dat vooral in ons land de Christelijke actie zich met zoveel warmte en energie op het Christelijk onderwijs heeft geworpen. Daarin ligt onze behoudenis. Dat Christelijk onderwijs heeft wonderen verricht, om te maken dat onze kinderen hun God niet verlieten. Het heeft, hand in hand met de Christelijke opvoeding in het gezin en met de wat mer actie der Kerk, het jongere geslacht met nieuwe geestdrift bezielde, en nu reeds teweeggebracht, dat in breeden kring het jonge geslacht warmer voor de zaak des Heeren staat, dan vele ouden van dagen.

Alleen maar, veel te lang heeft men met dit Christelijk onderwijs alleen de lagere standen gezocht, en, onderwijl de hoogere standen hun geld voor het Christelijk onderwijs gaven, bleven ze hun eigen zonen en dochteren naar de godsdienstloze school zenden en naar de aan alle religie gespenste hogeschool. Droef gevolg daarvan was, dat onder de lagere standen de kinderen steeds warmer voor hun God voelden, en in hun verenigingen van warme bezieling bij gaven, terwijl in de hoogere standen de kinderen deels van verre bleven staan, deels afvielen. Ook die schade poogt men thans in te halen, en gymnasies, hogere burgerscholen, handelscholen zelfs werden op Christelijken grondslag geopend. Gode zij dank, we gaan vooruit!

Alleen de hogeschool blijft men nog uitzonderen. Nog altoos zendt men liever zijn jonge mannen naar een hogeschool, die afrekt, dan naar de eenige hogeschool, die den moed heeft openlijk den Christus te belijden. Doch ook dit zal beteren, we zijn op den goeden weg, en de tijd is komende, dat althans de kinderen van Christelijken huize niet meer hun God verlaten zullen, maar met jeugdige bezieling voor de eere van Zijn naam onder het volk getuigen zullen.

Ons land spant hierin de kroon. In andere landen benijden de Christenen ons wat we hier verwierwen. En zoo alleen kan het Verbond Gods onder ons stand houden. Dit Verbond doelt op de geslachten, op het geslacht dat is, en op het geslacht dat komt. Wij sterfden straks weg, en onze kinderen zijn het die dan het volk des Heeren in het land zullen vormen.

Doch al roemen we, dankend, in wat de Christelijke actie tot stand bracht, op de ouders, op de ouders blijft altoos de eerste, de zwaarste verplichting rusten, om te waken, dat de kinderen die God hun gaf, hun God niet verlaten. O, gewisselijk, de genade is geen erfgoed. De verkiezing is vrijmachtig. In onze hand hebben we de ziel onzer kinderen niet. Er kunnen er uit vallen. Maar regel in het Verbond is dan toch de toebrenging onzer kinderen wel, en in den Heiligen Doop onzer lievelingen hebben we voor God betuigd, daaraan te gelooven.

Maar daarom vordert ge bij uw kinderen nog niet met hun te doen merken, dat ge zeven het geloof der vaderen belijdt. Op hun hart kan alleen uw hart, op hun leven alleen uw leven inwerken; alleen uw eigen warmte en geestdrift kan in hun ziel heiliger enthousiasme doen opsporen. En schort het daaraan niet vaak maar al te veel! Als

uw kinderen aan uw doen en laten merken, dat er toch iets is, dat bij u nog boven uw religie gaat, zij 't dan uw eer, uw geld, uw positie, uw naam, — wijst ge hen dan zelf niet den weg, die op een verlaten van hun God moet uitloopen? Hooren ze 't aan uw goed niet, of ge in uw bidden met uw God spreekt, of slechts klanken stamelt? Merken ze niet, waar ge uw meesten tijd en uw meeste geld voor over hebt? Zeggen uw gesprekken het hun niet, waar 't hart u vol van is? Het kinderhart is zoo licht voor indrukken vatbaar; voor indrukken vooral, die hen van den plicht om ook zelf te gelooven, ontslaan.

En daarom Christelijk onderwijs, het is heerlijk. Goede prediking in uw kerk, het is kostelijk. Maar voor uw kinderen hangt er toch haast nog meer aan het Christelijk gezin, aan het warm en bezielde geloof van vader en van moeder, vooral aan de warmte van het Christelijk geloof dat in huis den toon aangeeft. Denk maar aan zoo menig huwelijk met een ongelooft, waar vader en moeder hun toestemming voor gaven, soms zelfs 't aanmoedigden, 't zij dan om geld of om positie, al wisten ze, dat hooger band geheel ontbrak; en vraag u af, wat indruk dit op heel 't gezin en op de overige kinderen moet maken.

Ze moeten blijven bij onzen God, onze kinderen, gelijk wij bleven bij den God die ons van onze ouders was overgeleverd; maar de neiging om hun God te verlaten, leeft maar al te dikwijls op. Sta zij dan daartegen met al de liefde, waarmee ge uw God en waarmee ge uw kinderen lief hebt. Geen heerlijk sterfbed dan zoo ge, om voor uw God te verschijnen, weten en gelooven moogt, dat uw kinderen, ook zoo zij er niet meer zijn zult, trouw zullen staan in de bezielde belijdenis en in de warme aanbidding van den vaderen God.

### Voor Kootwijks Scholen.

In hartelijken dank ontvangen van den heer H. Rollman te Bodegraven, Uniegift van N. N. te A., f 5. Van den heer A. Elshout te Lollum, Uniegift, f 1.  
Dringend verzoeken wij onze scholen te willen bedenken.

Het Bestuur voornemens:

Ds. J. H. HOUTZAGERS, voorz.

### Verenigingsleven.

VER. VOOR CHRIST. VOORBER. UNIV. ONDERWIJS TE UTRECHT.

Het is een droevige taak, telkens in onze besprekingen van den arbeid van deze of die vereniging een woord van nagedachtenis te moeten wijden aan mannen, die met de hun toevertrouwde gaven en talenten den werkring dienden, aan welken zij zich hadden gegeven, maar van dien arbeid werden opgeroepen door Hem, die voor al zijn dienstknechten in Zijn wijden heeft bepaald, hoe lang zij Hem hier beneiden zullen dienen.

Ook de arbeid van de Vereniging voor Christelijk Voorberedend Universitair Onderwijs te Utrecht kan hier, voor wat het afgelopen jaar betreft, niet besproken zonder dat gedacht wordt aan een heengegane dienstknecht in den wijngaard des Heeren, namelijk aan Jhr. Dr. L. de Geer, die op 3 September 1908 bij gelegenheid van de opening van het Haagsche Christelijk gymnasium de openingsrede uitsprak als voorzitter van directieuren. Het verslag van de genoemde vereniging getuigt van deren man: „De vereniging had de liefde van zijn hart, heighe hij toonde door woord en daad. Wat hij voor haar gewerkt is, weten alleen zij, die in den kring van het bestuur met hem jarenlang hebben samen gewerkt. Hij was een voorbeeld in ijver en toewijding in deze zaak zijns Heeren. „Zalig zij de dooden, die in den Heere sterfden, .... opdat zij rusten mogen van hunnen arbeid, en hunne werken volgen met hen.“

We willen niet nalaten uit de rede van den heer de Geer, welke thans in druk voor ons ligt, een greep te doen, opdat men zie, hoe zeker het geluid was van de basuin, die hij aan den mond zette. Maar het door hem geprooken woord zij tevens in herinnering gebracht, omdat het zoo waar is; zoo juist teekent den strijd, dien onze jongelieden te strijden hebben; zoo duidelijk ook uiteenzet, waarom Christelijk onderwijs noodig is, ook op de gymnasia. Men lese toch dit:

„We wenschen den leeraren eindelijk vooral vrome leerlingen, in wier hart ook hier het levenszaad werd gestrooid en die later nog dankbaar zijn, dat ze een Christelijk gymnasium bezochten. Welk toch den jongelingen, wien men kan toeroepen, wat Johannes eens in zijn dagen aan de jongbekenden in de gemeente schreef: „Gij hebt den boze overwonnen, want zijt sterk en het Woord Gods blijft in U.“ In de tinteling van het bloed sprekt bij de jongelieden de hartstocht van het zinnelijk leven. „Het is de overmaat van levenskracht, die zich uitent wil“, zegt Dr. Kuyper. Die jonge leden der gemeente, tot wie Johannes spreekt, waren sportbehebbers, zooals het meerendeel der jongelieden dat in onzen tijd ook zijn; maar door hooger kracht aangegrepen en bezielde, hadden

ze tevens een meer verheven en meer verheffende sport dan de gewone leeren kennen, en ze hadden den strijd met den Boze aangebonden en gestreden, en waren overwinnaars gebleven in de machtigste geestelijke worsteling. Zij hadden er alles aan gegeven — en dat zei wat in hun tijd — om voor Jesus, hun Koning, de knieën te buigen. Onze leerlingen moeten ook worden ingeleid in de worsteling der eeuwen, in de reusachtige worsteling van het zaad der vrouw en het zaad der slang, de worsteling van den leeuw uit Juda's stam tegen den machtigsten geest, die tegen God gekant, als overste der wereld, hier in den tijd nog aldoo zijn slaven maakt en zijn overwinningen viert, opdat ze aangesloten aan den Heer Jesus, die hoog boven alle overwinnaars in het worstelperk stond, in hun mate, door Zijn kracht, kunnen zeggen: „De Overste der wereld heeft aan ons niet; wij hebben de wereld overwonnen“. Immers, sinds de zonde zooveel heeft omgekeerd en het hier in menig opzicht tot een verkeerde wereld heeft gemaakt, schamen vele jongelieden zich juist voor datgeen, waarin ze een eer moesten stellen en stellen ze nu eer in datgeen, waarover ze zich moesten schamen.

Fier, kloek en met beslistheid hadden de jongelieden, van wie Johannes spreekt, de keuze voor den Christus als den eenigen ewigen, aanbiddelijken overwinnaar over zonde, wereld en duivel gedaan, en door voor den sterken held, den held Gods te kiezen, waren ze, mocht men naar waarheid zeggen, zelf hielden geworden, die noch door bekende beloften, noch door angstwekkende bedreigingen zich van Hem lieten afrekken.

„Moge het de geschiedenis worden van velen, die hier zullen schoolgaan! Moge dit gymnasium een duidelijk antwoord geven op de onnoozele vraag door sommigen nog gedaan: „wat toch wel het kenmerkende van een Christelijk gymnasium zij, daar immers mensa en tuipoot altijd en overal eenleer verborgen en verwoegd worden“. En nu nog maar een half gymnasium! Leve het niet alleen voort, maar groeie het op tot zijn vollen wasdom en bloei het al meer, ja, gerake het tot zulk een volmaaktheid, als waartoe enig menschelijk werk het hier ooit brengen kan.“

Aan dit kostelijke woord wenschen we weinig toe te voegen. Slechts zij vermeld, dat de bede van den thans verstorven voorzitter van directieuren van het Haagsche gymnasium reeds nu in zooverre in vervulling gaat, dat van die inrichting een uitnemende roep uitgaat, evenals van de austerinrichting te Utrecht. Moge zij ook in aantal leerlingen krachtig toenemen.

### Officiële Berichten.

Axel A. Zondag 15 Aug. werd de tot ons overgekomen Herder en Leeraar Ds. J. H. Lammerman des voormiddags tot zijn dienstwerk ingeleid door zijn zwager Ds. S. O. Los van Nieuwerood, naar zandeling van Maleachi 2 : 7. Aan het einde der Godsdienst oefening werd Zijn Eerw. door de Gemeente staande toegevoerd N. 134 : 3.

Des namiddags verbond zich Zijn Eerw. aan de Gemeente naar aanleiding van Jeremia 1 : 6 en 7. Aan het einde werd Zijn Eerw. namens den Kerkeraad en Gemeente een hartelijk woord van welkom toegesproken en zong de Gemeente nog Ps 105 : 24. Stille de Heere, de Koning Zijner Kerk, Zijn Eerw. tot een rijken zegen voor de Kerk van Axel, opdat er onder zijn arbeid nog velen mogen gewonnen worden voor zijn heerlijk en hemelich Koninkrijk, en onzen God in en voor alles de eere worde toegebracht.

Namens den Kerkeraad Axel A. M. VAN DER OUDEN, Scriba.

De classis Leiden heeft in hare vergadering van Donderdag 18 Aug. preparatoir geëxamineerd en met algemeene stemmen beroepbaar gesteld in de Gereformeerde Kerken den heer C. N. Impeta, theol. cand. te Katwijk aan Zee. De heer Impeta zou echter een eventueel op hem uit te brengen beroep voorloopig niet in overweging kunnen nemen, daar hij zijn studien eenigen tijd wenscht voort te zetten.

Christel. verzorging van krankzinnigen. De 26ste algemeene vergadering der Vereniging zal D. V. worden gehouden te Utrecht, in het „Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen“ op de Mariaplaats, Donderdag 9 September v. m. 11 uur.

Na den gewonen arbeid der algemeene vergadering zal in een openbare samenkomst ter zelfder plaatse, aanvangende te half drie uur, het 25-jarig bestaan der Vereniging worden gedacht.

Het bestuur wenscht en verwacht in die samenkomst vele broeders en zusters van verre en nabij bijeen te zien, tot dankbare gedachtenis van Gods groote daden.

De voorzitter, Prof. L. Lindeboom, nam op zich de gedachtenisrede te houden.

Daarna zal er gelegenheid zijn (zoolang de tijd dit zal gedooien) voor afgevaardigden van Afdeelingen en Corporaties, en ook voor andere Verenigingen en Kerkeraden, alsmede voor leden en belangstellenden, de vergadering toe te spreken.

Na een korte pauze zal vervolgens om half zes een dank- en bidstond gehouden worden. Daar het samenzijn om half zeven geloten zal worden, bestaat de gelegenheid om nog met de snelreinen naar huis terug te gaan.

Alle Kerkeraden, sonder onderscheid van kerkgemeenschap, die zich met ons verblijden over Gods daden, verzoeken wij, met den drang

der liefde en barmhartigheid, die in Christus is, op dezen 9den September, of den Zondag daarvoor, of daarna, een dank- en bidstond te houden, en een feestgave in te zamelen met bestemming voor het Pensioenfonds ten behoeve van de dienende broederschap.

Ook bijzondere giften bij dit jubileum zullen in dank ontvangen worden door den penningmeester, S. baron van Heemstra te Sassenheim.

Namens het bestuur:

L. LINDEBOOM, voorzitter.  
H. FRANKEN, loc. secretaris.  
S. VAN HEEMSTRA, penningmeester.

Kort verslag van de vergadering der classis Woerden 8 Juli 1909.

Nadat de vergadering op de gebruikelijke wijze geopend is, worden de credentiebrieven nagelien door Ds. Warmenhoven en v. d. Voet. In het moderamen nemen naar toebereit stellig Ds. Elshove, praeses; Ds. Schoemakers, scriba; Ds. v. d. Heyden, assessor.

Examen van den heer Fleurke, ber. pred. van Ter Aar. Ds. Brouwer examineert over O. T., Ds. van Dijk over N. T., Ds. Gunst over Inhoud der H. S., Ds. Elshove over Dogmatiek, Ds. J. Hulsteyn over Kerkgeschiedenis, Ds. v. d. Heyden over Symboliek en ambtelijke vakken, Ds. v. d. Voet over Kerkrecht.

Met alle stemmen wordt de candidaat toegelaten. De vergadering sluit hem toe Ps 134 : 3. Art. 41. Op de vraag van Zevenduik, of in geval van doop de classis niet zorgen kan, dat spoedig een classis-predikant optreedt in die vacante kerk, wordt geantwoord, dat dit moeilijk kan.

Rapport van deputaten ter Prov. Synode wordt uitgebracht bij monde van Ds. Gunst. Namens de commissie voor art. 13 K. O. wordt medegedeeld, dat voor het volgend jaar alles wel hetzelfde zal kunnen blijven, en dat, zoo noodig, veranderingen op de volgende classis zullen worden voorgesteld.

Wegens vervoering der classis is geen Zendingrapport ter tafel. Het jaarverslag der sending wordt aan de kerken rondgedeeld.

Ingekomen stukken:  
a. van de kerk van Alfen, dat zij zich, onder protest, neerlegt bij het advies der classis inzake een ondersteuningsaquestie. Voor kennisgeving aangenomen.

b. van de classis Bolsward over de losmaking van een Dienaar des Woords. Dito.

Een moeilijke zaak in de kerk van Z. wordt ter tafel gebracht. Besloten wordt, een commissie te benoemen om, zoo mogelijk, die zaak te beëindigen, en, zoo noodig, de classis van praedicties te dienen. Daartoe worden aangewezen Ds. Gunst en v. d. Heyden en oudl. Vermaan.

In een avondmaalsaquestie geeft de classis advies.

De vacaturebeurten worden aldus geregeld: Zevenduik: Sept.: Schoemakers, J. Hulsteyn; Oct.: v. d. Heyden; Nov.: Brouwer, Noord: Sept.: Gunst, Elshove; Oct.: De Vries; Nov.: Warmenhoven. Nieuwkoop: Sept.: v. d. Voet, Elshove; Oct.: Van Dijk; Nov.: Fleurke. Roepende kerk is O. en N. Wetering.

Ter Aar deelt mee, dat D. V. 1 Aug. a. s. intrede van haar beroepen leeraar zal zijn en verzoekt den kerken afgevaardigden te zenden.

De vergadering wordt geloten. Ds. Elshove gaat in dankgebed voor.

Op last der classis:

F. A. V. D. HEYDEN GEN., assessor.

Vergadering van de classis 's-Hertogenbosch op 21 Juli 1909.

Nadat de vergadering op de gebruikelijke wijze is geopend, en geconstitueerd is, wordt aangevangen met het preparatoir-examen van den heer A. Thelen, Theol. cand. aan de V. U. Genoomde broeder wordt na gehouden onderzoek met algemeene stemmen beroepbaar gesteld in de Geref. Kerken.

Van de classis Bolsward is ingekomen een mededeeling van de losmaking van Ds. J. R. van de kerk te W.

Bij de rondvraag naar art. 41 D. V. O. vraagt een kerk in financiële steun voor het te geven catechetisch onderwijs. Dit verzoek wordt niet ingewilligd.

Eene andere kerk vraagt: hoe te handelen met leden die de samenkomsten van den Evangelisatiearbeid in hun woonplaats niet bijwonen. Wordt geantwoord: de kerkeraad tot wiens kerk die leden behooren, moet hen persoonlijk vermanen. Baat dit niet, dan kan de classis verder advies geven.

De kerk van T. vraagt hulp wegens krankheid van haar Dienaar des Woords. De afgevaardigde wordt geraden zich tot de kerken die een predikant hebben, afzonderlijk te wenden met verzoek om hulp.

Ds. Brummelkamp brengt rapport uit van de gehouden Part. Synode te Almkerk, en van de kerkvisite.

Ds. Hoekstra deelt mede, dat de deputatie geraden naar G., omdat in die kerk moeilijkheden waren ontstaan, het voorrecht gehad heeft de broeders weer bijeen te brengen.

De vacaturebeurten worden geregeld. Voor Helmond wordt aangewezen 's-Gravenmoet 15 Aug.; voor Helmond wordt aangewezen 's-Hertogenbosch Sept.; voor Helmenen wordt aangewezen Vrijhoeve-Kapel 15 Aug.; voor Eindhoven wordt aangewezen Gendern 15 Aug.

Namens de diaconie van 's-Bosch worden inlichtingen gevraagd in sake de jaarlijkse opklimming van den omval voor de verpleging van een krankzinnige uit een der kerken in de classis.

Aan de afgevaardigden van 's-Bosch wordt pgedragen hun diaconie te verzoeken, op de